

ner, der ønsker at overtage planlægningskompetencen, f.eks. i landsbyerne, i landzonerne, kan gøre dette. Så regeringen har ikke ændret holdning til dette forslag.

Lise Hækkerup (S):

Da mit partis ordfører på beslutningsforslaget ikke er til stede, er jeg blevet bedt om at holde ordførertalen:

Vi har i dag en række beslutningsforslag, som i den grad er gengangere. Vi må snart bede om, at disse forslag også hvert år får det samme nummer. I år hedder det nr. B 55, sidste år var det nr. B 54, og rækkefølgen i de næste tre genfremsatte forslag er ændret, men ellers er der intet nyt under solen.

Det er sjette gang, som ministeren også sagde, Folketinget behandler et forslag om overførelse af landzonekompetencen til kommunerne.

Socialdemokratiet har ikke ændret holdning siden sidste behandling for godt et år siden. Vi mener fortsat, at den nuværende ordning bedst beskytter det åbne land.

Jeg vil derfor først og fremmest henvise til min ordførertale i folketingsåret 1998-99 og blot repetere vore hovedargumenter:

Socialdemokratiet fastholder sin hidtidige holdning, at amterne skal varetage opgaven. Vores hovedargumenter er, at man sikrer en sammenhæng til øvrige amtskommunale opgaver, navnlig naturbeskyttelsesområdet, at amtskommunerne dækker et større geografisk område med et stort sagsantal og derfor bedre kan sikre en ensartet praksis i landzonesager, og at amtskommunerne har bedre muligheder for at fastholde naturhensyn, også over for de lokale hensyn.

Vores slutkonklusion, at Socialdemokratiet ikke støtter beslutningsforslaget, gælder altså også i år.

Henriette Kjær (KF):

Sidste gang vi behandlede det her forslag, var jeg meget optimistisk med hensyn til at få det gennemført. Det var jeg, fordi Opgavekommissionen anbefalede, at en del af landzonekompetencen netop skulle overføres til kommunerne, men denne anbefaling har ministeren desværre ikke fulgt, og det ærgrer mig, fordi vi er imod den unødvendige dobbeltadministration, der finder sted nu, hvor både kommuner og amter skal tage stilling til og vurdere samme sag. Vi ønsker, at beslutninger af den her karakter skal træffes af dem, der er tættest på. Det er og bli-

ver folk i lokalområderne, der daglig må leve med og se på resultatet af de beslutninger, der træffes, og det får mig til at stole på, at også de vil træffe nogle saglige og holdbare afgørelser.

Men ud over, at jeg mener, det er urimeligt at centralisere afgørelser af den her type, så støder det mig også, at vi i så udstrakt grad benytter os af dobbeltadministration. Når vi snakker om, hvor vi skal skære i den offentlige sektor, hvis der virkelig skal spares nogle penge, så er det her jo et af de steder, hvor man rigeligt kunne gøre det, uden at det ville gå ud over nogen. Det ville ikke forringe servicen, vi skulle ikke ind i den sociale sektor eller i sygehusektoren. Det her er en overbureaukratisering i den offentlige sektor, som vi bør undgå.

Der er jo ikke nogen grund til, at ansatte i amterne skal bruge tid og kræfter på et stykke arbejde, der kan løses lige så godt i det kommunale led og også bliver løst i det kommunale led, og jeg tror ikke, at ministeren behøver at være nervøs for, at landskabet vil blive plastret til med underlige bygninger.

Når kommunerne får det endelige ansvar, er det bestemt mit indtryk, at de vil gøre sig meget umage med at sikre en fornuftig udvikling. Det er jo dem, der skal stå ansigt til ansigt med kommunens borgere, når beslutningen er truffet. Det beror efter min mening for kvalitet.

Vi støtter forslaget.

Tredje næstformand (Poul Nødgaard):

Hr. Knud Erik Hansen som ordfører, da der ingen korte bemærkninger er.

Knud Erik Hansen (SF):

Uanset det er sjette gang, at dette forslag bliver behandlet, ser vi det som lidt af en snydecocktail af argumenter, vi bliver præsenteret for. Det er åbenbart ikke blevet forbedret gennem tiden, men jeg vil da forudsætte, at forslagsstillerne tror på argumenterne.

Det hedder i bemærkningerne til forslaget, at folk, der bor på landet, har kærlighed til naturen, kender det, og at de derfor er bedst til at varetage beslutninger om det åbne land. Det er nærhed til beslutninger og skulle være rigtig selvforvaltning, hvis man tog det i ordets rette betydning. Det hedder også, at hvis man giver opgaven til kommunen, ja, så undgår vi dobbeltadministration.

I SF kan vi også godt lide en effektiv administration, men for os at se bliver den ikke i det her tilfælde mere enkel ved at overlade det til